

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Τ. ΜΠΑΛΤΑΚΟΥ ΣΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ ΣΑΜΑΡΑ

© ΣΕΛ. 21

Παρέμβαση

άρθρο
του ΤΑΚΗ
ΜΠΑΛΤΑΚΟΥ

* Δικηγόρου, πρώην
γ.γ της κυβέρνησης

Αγαπητέ Αντώνη

■ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΙΕΦΣΚΙ, το 1242, στην περίφημη «Μάχη των Πάγων», εναντίον των Γερμανών, αδυνάτισε το κέντρο της παράταξής του, ενίσχυσε τις πτέρυγες, περικύκλωσε και κατέκοψε το σιδηρόφρακτο τευτονικό ιππικό και έσωσε τη Ρωσία από τον κίνδυνο των καθολικών σταυροφόρων. Ανακηρύχθηκε Άγιος της Ορθοδοξίας το 1547. Το 1938 ο Στάλιν, προσωπικά, παράγγειλε στον Σεργκέι Αϊζενστάιν τη δημιουργία της κλασικής πλέον ταινίας που φέρει το άγιο όνομα, «Αλέξανδρος Νιέφσκι», για να τονώσει το φρόνημα του λαού του κατά της επερχόμενης γερμανικής λαίλαπας.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ του αντιπάλου είναι δυνατό, ενισχύεις τις πτέρυγες και επιτίθεσαι εκεί. Είναι στοιχειώδες. Η Ν.Δ. στις πρόσφατες εκλογές υιοθέτησε μία απόλυτα φιλομνημονιακή πολιτική, υπερασπίστηκε με σθένος το απεχθές και στήριξε κάθε της ελπίδα στον φόβο, που νόμιζε ότι θα προκαλέσει στους ψηφοφόρους ο ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι περικυκλώθηκε. Κέντρο ασθενές και πτέρυγες ανύπαρκτες. Καμία έμφαση στη λαθρομετανάστευση, στους κουκουλοφόρους, την τρομοκρατία, την αθεΐα. Μετά τις εκλογές τα θυμήθηκε. Αναπόφευκτα βρέθηκε, έτσι, στα δεξιά της το 12% του εκλογικού σώματος. Λόγω μνημονίου αφενός και των άλλων ατυχών επιλογών αφετέρου. Αυτό το 12%, 720.000 ψηφοφόροι δηλαδή, αγνοήθηκε παντελώς, αγνοείται δε και σήμερα για λόγους ιδεοληπτικής φοβίας. Για να μη μας πουν

«ακροδεξιάς» χάσαμε τις εκλογές και φέραμε την Αριστερά στην εξουσία, μαζί μάλιστα με έναν πολιτικό σχηματισμό που η Ν.Δ. θεωρεί, εσφαλμένα, ακραίο και αρνείται κάθε συνδιαλλαγή μαζί του. Απίστευτη ειρωνεία και κατόρθωμα αξιοπρόσεκτο. Καλύτερη μάχη είναι αυτή που εξαναγκάζεις τον αντίπαλο να μην πολεμήσει, λέει ο Σουν Τζου στην «Τέχνη του πολέμου». Η Αριστερά το πέτυχε αυτό στον συγκεκριμένο τομέα. Η άλλη πτέρυγα, οι κεντρώοι, αγνοήθηκε επίσης και στράφηκε, εν μέρει, προς τον ΣΥΡΙΖΑ λόγω μνημονίου, αφού ουδεμία αντιμνημονιακή φωνή ή έστω ψίθυρος ακούστηκε από τη Ν.Δ. Δεν χάσαμε το Κέντρο. Το εγκαταλείψαμε. Αμαχητί.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολυσυλλεκτικός, η Ν.Δ. δεν είναι. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει τάσεις, η Ν.Δ. δεν έχει. Ο ΣΥΡΙΖΑ αποδέχεται τις διαφοροποιημένες γνώμες, η Ν.Δ. τις εξοβελίζει. Κιουτσιούκης, Λυμπερόπουλος, Λουράντος. Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι μόνο ο Τσίπρας. Είναι και ο Λα-

φαζάνης. Στη Ν.Δ. μόνο ο Σαμαράς.

Ο ΛΕΝΙΝ στο βιβλίο του «Αριστερισμός, η παιδική ασθένεια του κομμουνισμού» προτρέπει για τακτικούς ελιγμούς που επιβάλλονται από τον εκάστοτε συσχετισμό δυνάμεων με σκοπό τη διευκόλυνση της επαφής των γνήσιων κομμουνιστικών ιδεών με τις ευρύτερες μάζες. Αρα συνεργασία με τους ΑΝΕΛ χωρίς κανένα πρόβλημα, αφού και η αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ κάτι ξέρει από Λένιν. Για τη σημερινή αντιπολίτευση αυτά είναι ψιλά γράμματα.

Η Ν.Δ. είτε θα αποκτήσει θεοσιμμένες και εσωκομματικά αποδεκτές τάσεις, είτε θα οδηγηθεί σε διάσπαση. Αντιμνημονιακές δυνάμεις υπάρχουν ισχυρές στους κόλπους της. Πρέπει να εκφραστούν. Ακόμα και η επιστροφή στη δραχμή καλό θα είναι να «αποποινικοποιηθεί», παράλληλα με την τήρηση αποστάσεων από το πολιτιστικά ακατανόητο δόγμα «ανήκουμε στη Δύση». Μια επαρχία του Βυζαντίου δεν μπορεί ποτέ να ενταχθεί πολιτιστικά στη Δύση. Πολιτικά ναι, πολιτιστικά όχι.

Η ΜΟΝΟΔΙΑΣΤΑΤΗ πολιτική συνεπάγεται πολιτικό μαρασμό. Οι πολυτελείς απόψεις για «ευρωπαϊκό τόξο» και «φιλοευρωπαϊκές κομματικές δυνάμεις» ακούγονται ευχάριστα στα αυτιά των αμέριμνων περιπατητών της Γλυφάδας, του Κολωνακίου και της Εκάλης, στην πράξη όμως λειτουργούν σαν

“ Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμάχεται τους Γερμανούς, πρέπει να είσαι με το μέρος της χώρας σου. Αποφασιστικά. Δεν ειρωνεύεσαι, δεν προκαλείς, δεν σαρκάζεις, δεν χλευάζεις, δεν κομπορρημονείς, δεν ναρκισσεύεσαι, δεν επιχαίρεις για την αποτυχία, δεν λυπάσαι για την επιτυχία ”

υποσύλλωμα της Ακροδεξιάς και του ΣΥΡΙΖΑ. Για τον επιούσιο παλεύει καθημερινά ο κόσμος. Ποια Ευρώπη;

Η Ν.Δ. είναι κόμμα λαϊκό. Οχι ελιτίστικο. Αφού ο πελάτης έχει πάντα δίκιο, αναγκαίο είναι να παραδεχθούμε ότι και ο λαός, συνολικά, έχει πάντα δίκιο. Όταν μία πολιτική αποδοκιμάζεται, πρέπει κάθε υπερασπιστική της φωνή να απομειώνεται ή να ματαιώνεται. Θα είχε νόημα για τον Ναπολέοντα να υπερασπισθεί τις επιλογές του στο Βατερλώ; Έχει νόημα να επιμένει κανείς σε λογικές που οδήγησαν σε ήττα;

ΕΤΣΙ, ΟΤΑΝ ο ΣΥΡΙΖΑ αντιμάχεται τους Γερμανούς, πρέπει να είσαι με το μέρος της χώρας σου. Αποφασιστικά. «Μοίρα κι η μοίρα σου ως τα τριςβαθα δικά μου», λέει ο Σικελισανός. Δεν ειρωνεύεσαι, δεν προκαλείς, δεν σαρκάζεις, δεν χλευάζεις, δεν κομπορρημονείς, δεν ναρκισσεύεσαι, δεν επιχαίρεις για την αποτυχία, δεν λυπάσαι για την επιτυχία. Τίποτα από όλα αυτά. Δεν είναι λογικό να εκνευρίζεις τους ψηφοφόρους υπονοώντας ότι είναι ανόητοι ή αφελείς. Ο Καραμανλής δεν το έκανε μετά το «λεφτά υπάρχουν». Τα γεγονότα τον δικαίωσαν σαρωτικά. Αν οι ψηφοφόροι λάθωσαν, πρέπει να κατανοήσουν το λάθος μόνοι τους, απερίσπαστοι, όχι κατόπιν «ιδιοτελών» αντιπολιτευτικών υποδείξεων. Τα γεγονότα θα τεκμηριώσουν το σφάλμα, όχι η ρητορική της Ν.Δ. Η ζωή δικαιώνει, όχι τα λόγια.